

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 146/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

104/2008. (X. 8.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ bácsalmási lakos 2008. július 11-én előterjesztett panaszát a 2008. október 8-án megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos egy 2008. július 03-án történt közlekedési balesettel összefüggésben, annak folyományaként terjesztette elő panaszát. Az események helyszínéül Bácsalmáson a Szent János és a Széchenyi utca kereszteződése szolgált.

A panaszos elmondása szerint a Szent László utcáról, védett útvonalról kívánt gépkocsijával nagy ívben balra bekanyarodni a Széchenyi utcába, amikor észlelte, hogy onnan, azaz neki bal kéz felől J. I. közeledik gépkocsijával a kereszteződés felé. Megjegyzi, hogy ezen személlyel korábban több alkalommal került összetűzésbe, aminek eredményeként a rendőrségen is feljelentette a férfit.

A panaszos előadja, hogy megítélése szerint J. I., amint meglátta a panaszost, gázt adott, és neki akart hajtani, mire a panaszos elrántotta a kormányt és szintén gázt adott, hogy kitérjen a másik autós elől, de „manővere nem teljesen sikerült”, mivel túlkormányzott, áttért az úttest menetiránnyal ellentétes oldalára és J. I. autójába ütközött. Az eseményeket követően J. I. a panaszos elmondása szerint megállás nélkül elhajtott a helyszínről.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos rendőrt hívott, a rendőrök hamarosan meg is érkeztek a helyszínre és a panaszost a rendőrörsre irányították. A panaszos megjegyzi, hogy „érdekesnek találta” a helyszín elhagyására való felhívást, mivel a rendőrök nem készítettek fényképeket és a területet sem biztosították, ezért mielőtt elindult a rendőrörsre, a helyszínen lévő tanúkkal, akik látták, mi történt, leíratta nevüket és elérhetőségüket egy papírra.

Röviddel ezután nevelőapja és édesanyja kíséretében a rendőrörsre érkezett, ahol hamarosan megjelent J. I. is. Itt a panaszos és J. I. között vita alakult ki, mert utóbbi azt állította, hogy a panaszos szándékosan hajtott neki annak az autónak, amit egyébként nem is ő vezetett. Ezt követően egy rendőr azt mondta a panaszosnak és a balesetben érintett másik félnek is, hogy menjenek a baleset helyszínére, és ne szóljanak egymáshoz.

Amikor a panaszos a baleset helyszínére visszaérkezett, egy fiatal rendőrt talált ott, aki a területet biztosította. A panaszos megkérdezte tőle, hogy fél óra elteltével, amikor a közlekedő autók már mindent széthordtak, mit lehet a helyszínen biztosítani.

A panaszos mintegy fél órája várakozott a helyszínen, amikor megérkeztek a bajai helyszínelők, akik magukkal hozták J. I.-t is. A panaszos panaszában hangot ad nemtetszésének arra vonatkozóan, hogy a helyszínelők „nevetgélve” érkeztek J. I.-vel, mintha barátok lennének, illetve, hogy ha őt elküldték a helyszínre, akkor a balesetben érintett másik felet miért a rendőrök hozták és „vajon honnan”.

Ezt követően a panaszos elmondása szerint az egyik bajai rendőr odasétált hozzá, „ránézésre megállapította”, hogy ő a baleset okozója és azt mondta, személyes ügyeit ne vigye az utakra. A panaszos erre vitába szállt a rendőrrel, amelynek során előadta álláspontját, hogy a rendőr inkább nézze meg az autókat és kérdezze meg a tanúkat ahelyett, hogy őt oktatóna ki, mire a rendőr azt válaszolta, hogy neki ne a panaszos mondja meg, mit tegyen. A panaszos megjegyzi, hogy a vitát többen hallották, köztük egy bácsalmási rendőr is.

A panaszos szerint a rendőr köröket és X-eket rajzolt, méregetett és lefotózta a panaszos autóját, majd feljegyezte, hogy a panaszos elismerte, hogy átlépte a felező vonalat. Panaszos ugyanakkor sérelmezi, hogy a rendőr nem jegyezte fel, hogy a másik autós szándékosan neki akart hajtani a panaszosnak és a felező vonal átlépését a panaszos ennek következtében, a balesetet elkerülendő hajtotta végre. Megjegyzi továbbá, hogy utólag kiderült, hogy J. I.-nak jogosítványa sem volt.

A panaszos nem értette, hogy a tanúk meghallgatását mellőzve miért állapították meg, hogy ő a baleset okozója, miután a másik fél jogosítvány nélkül, szándékosan összetörte az ő autóját, majd elhajtott a helyszínről. Az eseményeket követően az egyik rendőr javaslatára a Bajai Bíróságra ment, ahol előadta sérelmeit. Itt rögzítették panaszát, majd átküldték a rendőrségre, hogy azt ott adja le.

A rendőrségen, mivel állítása szerint senki nem akarta átvinni tőle a panaszt, megkereste a kapitányt, aki tájékoztatta, hogy panaszai orvoslásához két eljárás megindítása szükséges: egy a balesettel, és egy másik a J. I. részéről őt korábban ért fenyegetéssel, zaklatással kapcsolatosan. A panaszos nem értette, hogy az összefüggő kérdéseket miért kell külön vizsgálni, de megtette a vallomását a balesetről. Elmondása szerint „ide került valahogy” az a papír, amelyet a balesetet

követően írt Bácsalmáson, és amelyben a baleset körülményei mellett azt rögzíti, hogy J. I. kezében az események idején sok pénzt látott, amely „a rendőr körül forgolódva eltűnt”. Ezzel kapcsolatosan megjegyzi, hogy ő nem látta, hová tűnt a pénz, lehet, hogy J. I. visszatette a zsebébe, és nem zár ki semmilyen más lehetőséget sem.

II.

A Testület a panaszban foglalt események körülményeinek feltárása érdekében megkereséssel fordult a Bajai Rendőrkapitánysághoz, amelynek eredményeként a kapitányság megküldte a panaszügy megítéléséhez szükséges iratokat, így különösen a panaszos panaszeseménnyel kapcsolatos beadványának, a panaszos tanúkénti meghallgatásáról készült jegyzőkönyvnek, illetve a rendőrségen a panaszos azonos tartalmú panasza alapján indult eljárást megszüntető határozatnak a másolatát.

Az iratokból a Testület megállapította, hogy a panaszos 2008. július 9-én, tehát a Testülethez fordulását két nappal megelőzően rendőri intézkedés elleni panaszt terjesztett elő a Bajai Rendőrkapitányságon. Ebben a panaszban gyakorlatilag ugyanaz szerepel, mint a Testületnek írott panaszban. A július 9-ei panasz nyomán a Bajai Rendőrkapitányságon 623/4/2008. Rp. számon panasz eljárás indult. Az eljárásban 2008. július 14-én meghallgatták a panaszost, aki a panaszolt esemény ismertetését követően előadta, hogy a meghallgatása során a panaszban foglalt közlekedési balesettel kapcsolatosan elé tárt iratok áttanulmányozása után nyilvánvalóvá vált számára, hogy J. I. hazudott neki, amikor azt állította, hogy pénzt adott a helyszínelő rendőrnek. Erre a felismerésre a panaszos az alapján jutott, hogy látta: a helyszínelő J. I.-t is feljelentette különböző szabálysértések miatt. Miután arról a körülményről, amely a leginkább motiválta őt a panasztételben, kiderült, hogy nem valós, „a közlekedési balesethelyszínelő rendőr helyszíni és azt követő iratmunkájával kapcsolatosan” a panaszos elállt a panaszától.

A fentiekre tekintettel a Bajai Rendőrkapitányság vezetője 2008. július 16-ai keltezéssel meghozta a rendőri intézkedéssel kapcsolatos panasz alapján indult eljárást megszüntető határozatát. Az indokolás szerint a panaszos a meghallgatása során elé tárt, a Bajai Rendőrkapitányságon 445-167/2008. számon iktatott iratban foglaltak alapján meggyőződött arról, hogy „az intézkedő rendőr nem járt el részrehajlóan, a baleset körülményeit pontosan és korrekten rögzítette, és az érintettekkel szemben az adott cselekményeknek megfelelő szabálysértési eljárás keretében szankciókat kezdeményezett”. Az indokolás rögzíti továbbá, hogy „az iratok megismerését követően meghallgatásában a panaszos közölte, hogy számára nyilvánvalóvá vált J. I. hazugsága az állítólagos vesztegetésről, és az így nyert információk alapján nyilatkozatában a panasztól eláll, és a kivizsgálásra irányuló kérelmét visszavonta”.

III.

Az Rtv. 92. §-a szerint 92. § akinek valamely rendőri intézkedés alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

E szakasz alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve

a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot feloldja: amennyiben az eljárást fogantató rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban csak a még folyamatban lévő rendőrségi panaszjárások vonatkozásában áll fent. Mivel jelen ügyben a panaszos panaszát visszavonta, és ez alapján az intézkedést fogantató rendőri szerv a panaszjárást megszüntette, a Testületnek nincs hatásköre a panasz további vizsgálatára, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2008. október 8.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.

elnök

Dr. Juhász Imre sk.

elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.

testületi tag

Dr. Féja András sk.

testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.

előadó testületi tag